

Gyöngyösi látványosság — sötétlő háttérrel

Újratermelődő gondok — Minden harmadik agrárforint — A Mátrai Szüret csalogató programmal invitál

Négy éve vásároltam egy rotációs kapát, ha jól emlékszem 8 ezer forintnál valamennyivel többert. Az egyik vetőmagbolt kirakatában éppen a napokban láttam testvérét, ennek ára már meghaladta a 20 ezer forintot. Az üvegen át is érzékelhető különbség pusztán annyi, hogy az újabbnak bővebben jutott a festékből. Mindenesetre az tény, hogy jófajta kisgéphez jusson a termelni szándékozó, ma pedig már — ha pénztárcája engedi — válogathat is a két- és négyütemű típusok között.

Ezek után tényszerűen és nem „árszerűen” igazat kell adni Vörös Istvánnak, a MEM főosztályvezetőjének, amikor kedden a Magyar Sajtó Házában rendezett tájékoztatón többek között javulónak minősítette a kistermelők eszközellátását. Megemlítette azt is, hogy nem megfelelő az alkatrész-utánpótlás és a sokféle típus szervezett karbantartása.

A sajtótájékoztató tulajdonképpen a szeptember 21.—25. között Gyöngyösön rendezendő Mátrai Szüret eseménysorozatának hír-

verését szolgálta. Ez alkalommal Gyöngyösön kistermelői mezőgazdasági és élelmiszeripari szakkiállítás is rendeznek. Így a tájékoztatót szervező MEM helyénvalónak érezte, ha az újságírók a kistermelés jelenéről és közeljövőjéről is áttekintést kaphatnak.

Az előadó megerősítette az ismert tény: a mezőgazdaság termelésének több mint egyharmadát a kistermelők állítják elő. Hazánk lakosságának 40 százaléka, 1,4 millió család termelt tavaly a piacra, illetve saját konyhájára. Az így előállított termékek becsült értéke meghaladta a 100 milliárd forintot. 1987-ben tovább növekedett a szakosodott termelők száma. Ezek a kisgazdaságok pótolni tudták annak a 14 ezer családnak a termékeit, akik tavaly felhagytak a termeléssel.

Már korábban megkezdődött az agrárágazat termelési szerkezetének átrendeződése. A jól működő állami gazdasági, fogyasztási és mezőgazdasági szövetkezeti munkamegosztás következtében az egyes árufelvételek jelentős hányadát különböző

jogi és szervezeti keretekben a kistermelők állítják elő. Az utóbbi években megjelent a profi, vállalkozó típusú mezőgazdasági termelő is. Jelenlétüket — elkülönült csoportként létezésüket — a személyi jövedelemadórendszer is elismerte. Azonban a törvényalkotókra vár a feladat, hogy egyéb jogaikat is — például a társadalombiztosításban — hasonlóképpen elismerjék.

A főosztályvezető szólt az összességében fejlődő kistermelés újratermelődő gondjairól. Évek óta nem javul a tápok minősége. Egyre kevesebb a kérődöz állatok tartásához nélkülözhetetlen legelő. Az állami támogatással kihelyezett vemhes kockák átvételekor az árakat sok esetben nem a tényleges minőséghez kötik hanem azt a pillanatnyi piaci viszonyok határozzák meg. Emiatt az írott szó a szerződés érvényét veszítette. Mindez röviden annyit jelent: a kistermelőknek nincs jól működő érdekképviseleti szervezetük.

A Népszavának arra a kérdésére, milyen hatást várnak a műtrágya- és takarmányáremeléstől, Vörös István

elmondta: a műtrágya árának emelése a zöldség-gyümölcs termelőket érinti, és ez bizonyára a piaci árakban köszön vissza. A takarmányáremelést — és ez a MEM álláspontja —, ha nem akarnak további állattartókedvcsökkenéssel számolni, igen rövid időn belül a felvásárlási árak korrekciójának kell követni.

A gyöngyösi rendezvényről megtudtuk, hogy a kistermelői kiállítások és a szüreti ünnepségek korábbi gyakorlatától eltérően az ide látogatóknak látványból és „szakmából” többet kívánnak nyújtani. A kiállításon közel 90 állami gazdaság, tévesz, vállalat és kertbarátkör vesz részt. Ami mindenképpen újdonságnak számít: lebonyolításával az Agróinformot bízták meg, a tervek szerint — amiből bizony kevéshez jutnak a kistermelők —, most valóságos információözönt zúdítanak rájuk. Ígéretet kaptunk arra is, hogy az állat- és növényegészségügy agrokémia, tartástechnológia szakavatott ismerői jelen lesznek, és minden feltett kérdésre válaszolnak. (czauner)